

Masjid kay Adab

مسجد جا آداب

هفتيوار سننن پريي اجتماع ۾ نئين وارو
سننن پريو بيان

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مسجد جا آداب

وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَيِّبَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْأَعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتكاف جي نيّت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيّت ڪري وٺندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ پَاڪِ جِي فَضِيلَتِ

حضرت سَيِّدُنَا أَبُو دَرْدَاءَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته مني مني مصطفى صَلَّي اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمایو: جيڪو شخص صُبح ۽ شام مون تي ڏھ ڏھ (10،10) ڀيرا دُرُودِ شَرِيفِ پڙهندو قيامت جي ڏينهن ان کي منهنجي شفاعت ضرور ملندي.

(الترغيب والترهيب، ڪتاب النوافل، الترغيب في آيات... الخ، ۳۱۲/۱، حديث: ۹۹۱)

چاره بے چارگاں پر ہوں دُرُودِ صَدِ ہزار
بے گسوں کے حامی و غمخوار پر لاکھوں سلام

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّي اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاڻرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا.

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **”يَتِيَةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“** يعني مسلمان جي

نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

ٻه مدني ڳال: (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.

(2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ لڳائي ويهڻ
 بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي
 ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❁
 ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁
صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! اُذْكُرُوا اللَّهَ، تُوْبُوا إِلَيَّ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ
 وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ
 اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

بيان ڪرڻ جون نيٽون

آئون به نيٽ ڪريان ٿو ❁ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل
 ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❁ ڏسي بيان ڪندس ❁ سڀاري 14 سورة النحل
 آيت نمبر 125: **أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِأَحْكَمَتِهِ وَ التَّمْوِ عِظَةِ الْحَسَنَةِ**

”ترجمو کنزالایمان: پنهنجي رب جي واٽ جي طرف سڌ پکي سمجھ ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❁ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❁ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڌاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❁ مَدَنِي قافلي، مَدَنِي انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❁ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❁ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامکان نگاهون جهڪائي رکندس .

امام اهلِسُنَّت ۽ مسجد جو ادب

رمضان جو برڪت ڀريو مهينو هو ۽ هند جي تاريخي شهر بريلي شريف ۾ زوردار مينهن وسي رهيو هو، ٻيو ته سيءُ به گهڻو هو، ماڻهو گرم ڪپڙا پائي ۽ گرم بسترن ۾ هئا پر اعليٰ حضرت، امامِ اهلِسُنَّت، مُجَدِّدِ دِينِ وَ مِلَّتِ، پروانه شمع رسالت، مولانا شاه امام احمد رضا خان **عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن** فيضانِ رمضان مان فيضياب ٿيڻ جي لاءِ مسجد ۾ معتكف هئا، هر لمحو ياد خدا ۽ ذڪرِ مصطفيٰ ۾ گذري رهيو هو، ماڻهو مغرب جي نماز پڙهي وڃي چڪا هئا ۽ گهڙيال جو ڪاتو عشاءِ جو وقت ويجهو ٿيڻ جي خبر ڏئي رهيو هو، پاڻ **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** کي نماز عشاءِ جي وضو جي ڳڻتي ٿي، پر اتي برسات جي ٿڌي پاڻي کان بچي وضو ڪرڻ جي ڪا جڳهه ميسر نه هئي، مسجد ۾ ڪن ٿا ته مسجد جو فرش مستعمل پاڻي سان آلو ٿي ويندو ۽ ٻاهر به نتا وڃي سگهن، هاڻي ڇا ڪن! پر جنهن کي الله **عَزَّوَجَلَّ** پنهنجي

دين جي لاءِ چونڊيندو آهي ان کي فهم و فراست سان نوازيندو آهي، پيڪر خوف و خشيت، سراپا آداب و محبت، اعليٰ حضرت، امام اهل سنت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هن مسئلي جو اهڙو ته سهڻو حل ڪڍيو جو جنهن کي ڏسي هر مسجد جو ادب ڪرڻ وارو حيران ٿي ويندو، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي اوڍڻ يعني پاڻ واري سوڙ کي ويڙهي ٿلهو ڪيو ۽ ان تي ويهي وضو ڪيو ۽ سڄي رات ان سيءَ ۾ جاڳندي گذاري، پر وضو جي پاڻي جو هڪ ڦڙو به مسجد جي فرش تي ڪرڻ نه ڏنو. (فيضانِ اعلى حضرت، باب عادات مبارڪه و معمولات، ص ۱۲۱، بتغير)

مسجد جي ادب جون مختلف صورتون

منا منا اسلامي پائرو! بيان ڪيل واقعي سان اندازو لڳايو ته اعليٰ حضرت، امام اهل سنت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي دل ۾ مسجد جي ادب ۽ احترام جو ڪهڙو نه جذبو هو جو برسات ۽ سخت سيءَ واري رات ۾ پاڻ ته تڪليف برداشت ڪئي پر مسجد ۾ پاڻي جو هڪ ڦڙو به ڪرڻ نه ڏنو، پر افسوس اسان جي معاشري ۾ وڏو تعداد اهڙو آهي جيڪو مسجد جي آداب کان بي خبر آهي، عام طور ماڻهو وضو ڪرڻ کان پوءِ مسجد جي فراسين ۽ فرش تي آڻن پيرن جا نشان ڪندي، هٿن ۽ چهري تان پاڻي جي قطرا ڪرائيندا ويندا آهن، ياد رکو وضو وارن عضون مان پاڻي جا قطرا مسجد تي ڪرائڻ ناجائز ۽ گناه آهي. (بهارِ شريعت، ۶۴۷/۱) ائين رَمَضانُ المبارڪ ۾ اعتڪاف ڪرڻ وارا ڪي ماڻهو مسجد جو احترام نه ڪندي خوب ڪچهريون، ٽهڪ، پان، گتڪا ڪائيندا آهن ۽ مسجد جي ڪنڊ ۾ ٿڪندا نظر ايندا آهن، ڪڏهن مسجد جي فراسين جا ڏاڳا به ڪڍيندا آهن، اهڙي طرح مسجد جو تَقْدُسُ پامال ٿيندو آهي، مسجد کي صاف سٿرو رکڻ جو ته الله تعاليٰ حڪم ارشاد فرمايو آهي جيئن سيپاري 1 سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ جي آيت نمبر 125 ۾ ارشاد آهي:

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ اسان ابراهيم ۽ اسماعيل
(عليهما السلام) کي تاڪيد ڪيو ته منهنجي گهر کي
طواف ڪندڙن ۽ اعتڪاف وارن ۽ رڪوع (۽)
سجدو ڪرڻ وارن لاءِ چڱيءَ طرح پاڪ ڪريو.

وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهْرًا بَيْتِي

لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾

(پ ۱، البقرة: ۱۲۵)

مفسر شهير، حڪيم الامت مفتي احمد يار خان **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** هن آيت
سڳوري جي تحت لکن ٿا: ان مان معلوم ٿيو ته مسجدن کي پاڪ ۽ صاف
رکيو وڃي، اتي گندگي ۽ بدبودار شيءِ نه آندي وڃي.

(نور العرفان، پ ۱، البقرة، تحت الآية: ۱۲۵)

مسجدون ڪا ڪجهه ادب ٻائے! نه مجھ سے ٻو سکا

ازطفيلِ مُصطفىٰ فرما إلهي درگزر

(وسائلِ بخشش ص 637)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

منا من اسلامي ڀائرو! يقيناً اها اسان سڀني جي ذميداري آهي ته قرآني
حڪم تي عمل ڪندي مسجدن کي هر طرح جي گندگين ۽ بدبودار شين
کان بچائي صاف سٿرو رکون، حديثن مبارڪن ۾ اسان کي هن ڳالهه جو
حڪم ملي ٿو جيئن حضرت سيّدنا انس **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** کان روايت آهي ته
حُضُورِ نَبِيِّ رَحْمَتِ، شَفِيعِ امْتِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو ته
مسجدن ۾ گندگي، پيشاب ۽ پاخاني جهڙي ڪا شيءِ جائز ناهي، اهي
مسجدون ته تلاوت قرآن، الله تعاليٰ جي ذڪر ۽ نماز جي لاءِ آهن.

(مسند امام احمد، ۴/۳۸۱، حديث: ۱۲۹۸۳)

هڪ ٻئي هنڌ تي ارشاد فرمايو ته مسجدون ٺاهيو ۽ ان مان گرد و غبار
ڪيو، جيڪو الله **عَزَّوَجَلَّ** جي رضا جي لا مسجد ٺاهيندو، الله **عَزَّوَجَلَّ** ان جي لاءِ
جنت ۾ هڪ گهر ٺاهيندو، هڪ شخص عرض ڪيو:

يارسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڇا مسجدون رستن تي ناهيون وڃن؟
 ارشاد فرمايو: ها ۽ ان مان گند ڪچرو صاف ڪرڻ حُورعين جو مهر آهي.
 (مجمع الزوائد، ڪتاب الصلوة، باب بناء المسجد، ۲، ۱۱۳، حديث: ۱۹۶۹) معلوم ٿيو ته مسجد جي صفائي
 ڪرڻ نهايت عظيم الشان ۽ فضيلت وارو ڪم آهي، اچو هن باري ۾ هڪ
 روايت ٻڌون ٿا:

مسجد جي صفائي تي انوکوانعام

حضرت سيدنا عبيد بن مرزوق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته مديني
 شريف رَادَهَا اللهُ شَرَفًا وَتَفَضُّلاً ۾ هڪ عورت مسجد جي صفائي ڪندي هئي، جڏهن
 ان جي وفات ٿي ته پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي ان جي باري ۾ خبر
 نه ڏني وئي، هڪ پيري حُضُورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان جي قبر جي
 ويجهو کان گذرندي پڇا ڪئي ته اها ڪنهن جي قبر آهي ته صحابه ڪرام
 عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ عرض ڪيو: أَمْرٌ مَحَبُّنٌ جِي. "فرمايائون:" هي اها آهي جيڪا
 مسجد جي صفائي ڪندي هئي ته صحابه ڪرام عرض ڪيو، "جي ها" ته
 پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ماڻهن کي ان جي قبر وٽ صف ٺاهڻ جو
 حڪم ڏنو ۽ ان جي جنازي نماز پڙهائي، پوءِ ان عورت سان مخاطب ٿيندي
 فرمايائون، تو ڪهڙو ڪم سڀ کان بهتر ڏنو، صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ
 عرض ڪيو، يارَسُولَ اللهِ (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)! ڇا اها ٻڌي رهي آهي،
 ارشاد فرمايائون: توهان هن کان وڌيڪ ٻڌڻ وارا نه آهيو، پوءِ رسول اڪرم
 صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو ته هن عورت منهنجي سوال جي جواب ۾ چيو:
 مسجد جي صفائي کي (مون سڀني کان افضل عمل ڏنو).

(الترغيب والترهيب، ڪتاب الصلوة، الترغيب في تنظيف المساجد وتطهيرها الخ، رقم ج ۴، ج ۱، ص ۱۲۲)

منا منا اسلامي ڀائرو! ڏنو اوهان! مسجد سان محبت ڪرڻ ۽ ان جي صاف سترائي ۾ حصو وٺڻ ڪيڏو نه پيارو عمل آهي ان جي برڪت سان ان عورت جي جنازي نماز اسان جي پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به پڙهائي، هن واقعي کي ٻڌڻ کان پوءِ تن ڳالهين جي وضاحت به ٻڌي وٺو.

1. شريعت کي پردي جي حرمت جو بيحد لحاظ آهي، سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ظاهري حياتي ۾ عورتون مسجد ۾ باجماعت نماز ادا ڪنديون هيون پوءِ زماني جي بدلجڻ جي ڪري عورتن کي مسجد ۾ حاضر ٿيڻ کان منع فرمايو ويو، فتاويٰ رضويه ۾ آهي: امير المؤمنين فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ عورتن کي مسجد ۾ اچڻ کان منع ڪيو، اهي ام المؤمنين حضرت سَيِّدَتُنَا عَائِشَةُ صَدِيقَةُ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا وٽ شڪايت ڪئي ويون ته (فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي تائيد ۾) جواب فرمايو: جيڪڏهن حضور اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زماني ۾ به اها حالت (يعني خرابي واري) هجي ها ته حضور (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) به عورتن کي مسجد ۾ اچڻ جي اجازت نه ڏين هئا. (فتاوىٰ رضويه مخرج ۶ ص ۹۶ ج ۰۴۹)

2. هن مبارڪ واقعي مان اهو به معلوم ٿيو ته الله عَزَّ وَجَلَّ اسان جي پياري آقا مديني واري مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي اهو اختيار ڏنو آهي ته اوهان جڏهن ۽ جنهن مڙدي سان چاهين ڳالهه ڪري سگهن ٿا، ۽ اهو به معلوم ٿيو ته مڙدا پڻ مخلوق جي ڳالهه ٻڌڻ ۽ سمجهڻ جي صلاحيت رکندا آهن، مُفتي احمد يارخان نعيمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: زندگي ۾ ماڻهن جي ٻڌڻ جي طاقت مختلف هوندي آهي، ڪي ويجهو کان ٻڌندا آهن جيئن عام ماڻهو ۽ ڪي پري کان به ٻڌندا آهن جيئن پيغمبر ۽ ولي. ۽ مرڻ کان پوءِ اها طاقت وڌندي آهي گهٽبي ناهي، ان ڪري

عام مڙدن کي انهن جي قبرستان ۾ وڃي سڏي سگهجي ٿو پري کان نه، پر انبياء ۽ اولياءَ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کي پري کان به پڪاري سگهجي ٿو چوٽه اهي جڏهن زندگي ۾ پري کان ٻڌندا هئا ته وفات کان پوءِ به ٻڌندا.

(علم القرآن، ص. ۲۰۸)

3. **منا منا اسلامي ڀائرو!** ولي اَقْرَب يعني ميٽ جو سڀ کان ويجهو رشتيدار، جيڪڏهن جنازي نماز نه پڙهي سگهي ته ان کي قبر تي جنازو پڙهڻ جو اختيار آهي، جيئن بهار شريعت جلد اول صفحي 838 تي آهي: ولي کان علاوه ڪنهن اهڙي جنازي نماز پڙهائي جيڪو ولي تي مُقدم (افضل) نه هجي ۽ ولي ان کي اجازت به نه ڏني هجي، ته جيڪڏهن ولي نماز ۾ شريڪ نه ٿيو ته نماز کي پڙهي سگهي ٿو ۽ جيڪڏهن مڙدي کي دفن ڪيو ويو ته قبر تي به نماز جنازه پڙهي سگهي ٿو ۽ اسان جي پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي مبارڪ زماني ۾ تمام مسلمانن جا ولي اقرب هئا: اعليٰ حضرت، امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ارشاد فرمائن ٿا: حُضُور سَيِّدِ عَالَمٍ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زماني ۾ تمام مسلمانن جا ولي اَحَقُّ وَاقْدَم (سڀ کان وڏا مالڪ) پاڻ حُضُور پُرَنور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهن. (پاڻ) رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائن ٿا: اَنَا وَاوَّلُ بَالِيَوْمَيْنِ مِنْ اَنْفُسِهِمْ يعني مان مسلمانن جي جانن جو وڌيڪ مالڪ آهيان. (مسلم، ڪتاب الفرائض، باب ترك ما لافلو رتته، ۱۶۱۹/۸۷۴) ته جيڪو نماز جنازه حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي اطلاع ڏيڻ جي بنا ماڻهن پڙهيو، پوءِ حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي ٻيهر پڙهائڻ چاهين ته ائين ئي آهي جيئن پهرين جنازي نماز، ولي کان علاوه ڪنهن غير پڙهائي، ولي اَحَقُّ ٻيهر اعاده ڪرڻ جو اختيار رکي ٿو.

(فتاوى رضويه، ۲۹۱/۹، ملخصاً)

ان ڪري سرڪار **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** اَمْرٌ مِحْجَن رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جِي قَبْرِ تِي تَشْرِيف وٺي وڃي جنازي نماز ادا ڪئي ۽ جڏهن ان کان افضل عمل جِي باري پڙهيو ته انهن مسجد جِي صفائي کي افضل عمل ٻڌايو.

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! اسان کي به مسجدن کي پاڪ ۽ صاف رکڻ گهرجي، چوٽه مسجد جِي صفائي ڪرڻ وارو الله **عَزَّوَجَلَّ** جو محبوب هوندو آهي، حديث شريف ۾ آهي: **”مَنْ آفَ الْمَسْجِدَ آفَهُ اللهُ“** جيڪو مسجد سان مَحَبَّت ڪندو آهي، الله **عَزَّوَجَلَّ** ان کي پنهنجو محبوب ٺاهيندو آهي.“

(مجمع الزوائد، ڪتاب الصلوة، باب لزوم المساجد، رقم ۲۰۳۱، ج ۲، ص ۱۳۵)

مسجد جِي صفائي ڪرڻ وارا ۽ ان ۾ رهي الله **عَزَّوَجَلَّ** جِي عبادت ۽ رياضت ڪرڻ وارا وڏا خوش نصيب آهي، يقيناً مسجد الله **عَزَّوَجَلَّ** جِي نهايت ئي پياري نعمت ۽ شيطان جِي حملن کان بچڻ جِي لاءِ زبردست رڪاوٽ آهي جيئن حضرت سَيِّدُنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ مَعْقِلٍ **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** فرمائن ٿا: اسان کي ٻڌايو ويندو هو ته **الْمَسْجِدُ حِصْنٌ حَصِينٌ مِنَ الشَّيْطَانِ** يعني مسجد شيطان کان بچڻ جِي لاءِ هڪ مضبوط قلعو (ڪوٽ) آهي. (مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ رقم ۴، ج ۸، ص ۱۷۲)

مسجد جِي حيرت انگيز رونقون

پر افسوس صد ڪروڙ افسوس! اڄوڪي زماني ۾ شيطان جِي شر کان بچڻ جِي مسجدن ۾ عبادت ۽ تلاوت ڪرڻ وارا نهايت گهٽجي ويا آهن، بلڪ هاڻي ته معاذ الله **عَزَّوَجَلَّ** مسلمانن جِي حالت ايتري ته خراب ٿيندي پئي وڃي جو نماز جِي وقتن ۾ مسجدون ويران نظر پيون اچن، جڏهن ته چوڪ، بازار، سينيما گهر ۽ تفريحي مهاڳ تي رش نظر ايندو آهي، مؤذن ڏينهن ۾

پنج (5) پيرا **حَمَّ عَلَى الْفَلَاحِ** (اچو ڪاميابي ڏانهن) جي صدا لڳائي مسجد ۾ اچڻ جي دعوت ڏئي ٿو پر بدقسمتي سان اسان حاضري کان محروم رهندا آهيون، ان ڪري مسجدن جي ويرانن تي خوب دل جلايو، امير اهلستت **وَأَمَّا بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ** جي عطا ڪيل اسلامي پائرن جي لاءِ 72 مدني انعامات مان مدني انعام نمبر 2 تي عمل جي سني نيت سان پنهنجي گهروارن، پاڙي وارن ۽ رشتيدارن کي نماز جي ترغيب ڏئي مسجد ۾ وٺي اچو، زور شور سان ”مسجد پريو تحريڪ“ هلايو، ۽ هڪ هڪ بي نمازي تي انفرادي ڪوشش ڪري ان کي نمازي بڻايو ۽ ائين پنهنجي مسجدن جي حفاظت به ڪيو، چوٽه جيڪو گهر پنهنجي رهڻ وارن سان آباد هجي ان تي ڪو قبضو نٿو ڪري سگهي، نه ته خالي گهر تي ڪوبه قبضو ڪري سگهي ٿو، مدني انعام نمبر 2 ڇا آهي؟ اچو هن کي به ڌيان سان ڀٽون ٿا:

ڇا اڄ توهان پنج ئي نمازون مسجد جي پهرين صف ۾ تڪبير اوليٰ سان باجماعت ادا فرمايون؟ ۽ هر پيري ڪنهن هڪ کي پاڻ سان گڏ مسجد وٺي وڃڻ جي ڪوشش فرمائي؟ هن مدني انعام جي برڪت سان پاڻ کي به تڪبير اوليٰ سان پهرين صف ۾ باجماعت نماز ادا ڪرڻ جي سعادت حاصل ٿيندي، ۽ ٻين کي به نماز جي دعوت ڏئي عظيم نيڪي جي دعوت ڏيڻ جي ذريعي ثواب جو وڌيڪ خزانو گڏ ڪرڻ جو موقعو پڻ ملندو۔ **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**

منا منا اسلامي پائرو! ان مبارڪ دؤر کي به ياد ڪيو جو جڏهن رات ڏينهن مسجدون آباد هونديون هيون، ۽ نمازين جي رونق رهندي هئي، جيئن:

خُجَّةُ الْإِسْلَامِ حَضْرَتِ سَيِّدُنَا اِمَامِ اَبُو حَامِدِ مُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدِ

غزالي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: نيڪ ماڻهو فڪر آخرت جي ڪري مسجدن ۾ ئي رهندا هئا ته جيئن جيترو وڌيڪ ٿي سگهي ان مختصر ترين زندگي جي مهلت مان فائدو کڻي آخرت جي ابدي (يعني هميشه واريون) نعمتون گڏ ڪيون، عبادت ڪرڻ وارن جي گهڻائي سبب مسجد جي ٻاهريان چوڪرا وغيره کائڻ پيئڻ جون شيون وڪڻندا هئا، ائين کائڻ پيئڻ واريون شيون به عبادت گذارن کي آساني سان ملي وينديون هيون. (ڪيمائے سعادت ج ۱ ص ۳۳۹)

سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ! اهو ڪيترو نه پاڪيزه دؤر هو جو مسجدن ۾ ڏينهن رات رونق هوندي هئي ۽ هاءِ! اڄ مسجدن جي ويرانِي ڏسي دل ٿي ڏکي. اي موت جو يقين رکڻ وارا اسلامي ڀائرو! جنهن کي ٿي سگهي اهو ڪسب حلال ۽ والدين ۽ اولاد وغيره جي سار سنڀار ۽ ٻيا حُفُوقُ الْعِبَادِ ادا ڪرڻ کان پوءِ جيڪو وقت فارغ ملي ان کي ضرور ذڪر ۽ درود، فڪر آخرت ۽ چڱي صحبت ۾ گذارڻ جي ڪوشش ڪري.

بوجائين مولا مسجدين آباد سب کي سب
سب کو نمازی دے بنا يا رَبِّ مُصْطَفَى

(وسائل بخشش، ص ۱۳۱)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

حضرت سَيِّدُنَا أَبُو سَعِيدِ خُدْرِي رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته تاجدار رسالت، شهنشاه نبوت صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو، "جڏهن توهان مسجد ۾ ڪثرت سان اچ وڃ ڪرڻ واري کي ڏسو ته ان جي ايمان جي گواهي ڏيو چو ته الله عَزَّوَجَلَّ فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنز الايمان: الله جون مسجدون ته فقط
أهي ئي آباد ڪندا آهن جيڪي الله ۽ قيامت تي
ايمان رکن ٿا.

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنِ آمَنَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ (پ ۱۰، التوبه: ۱۸)

(سنن ترمذی، ڪتاب الايمان، باب ماجاء في حرمة الصلوة، رقم ۲۶۲۶، ج ۴، ص ۲۸۰)

مُفسِّرِ شهير، حڪيمُ الامت مُفتي احمد يار خان رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ تَفْسِيرِ
نعيمي ۾ فرمائن ٿا: خيال رهي ته مسجد کي آباد ڪرڻ جون يارهن (11)
صورتون آهن: (1) مسجد ٺهرائڻ (2) ان ۾ اضافو ڪرڻ (3) ان کي ڪشاده
ڪرڻ (4) ان جي مرمت ڪرڻ (5) ان ۾ فراسيون، فرش ۽ غاليچو وڇائڻ
(6) ان ۾ رنگ روغن ڪرڻ (7) ان ۾ روشني ۽ زينت ڪرڻ (8) ان ۾ نماز
۽ تلاوت قرآن ڪرڻ (9) ان ۾ ديني مدرسو قائم ڪرڻ (10) ان ۾ داخل ٿيڻ،
اتي اڪثر اچڻ وڃڻ رکڻ (11) اتي اذان ۽ تڪبير چوڻ، امامت ڪرڻ
(تفسيرنعيمي، ج ۱۰، ص ۲۰۱) وڌيڪ فرمائن ٿا: مسجد ٺاهڻ واري يا ان کي آباد ڪرڻ
يا اتي باجماعت نماز ادا ڪرڻ جو شوق صحيح مؤمن جي نشاني آهي،
إِنَّ شَأْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ اهڙن ماڻهن جو ايمان تي خاتمو ٿيندو. (تفسير نعيمي، ج ۱۰، ص ۲۰۴)

مسلمان ٻه عطار تيري عطا ڪري

ٻو ايمان ٻر خاتمه يا الٰهي

(وسائل بخشش، ص ۱۰۵)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مسجدن جي آبادڪاري ۽ دعوت اسلامي

منا مٿا اسلامي ڀائرو! ڏنو اوهان! مسجد ۾ رهي ڪري باجماعت نماز
ادا ڪرڻ، ذڪر الله ۽ علم دين سکڻ سيڪارڻ جي ذريعي ان کي آباد ڪرڻ

مؤمن جي نشاني آهي، اسان کي به پنهنجو قيمتي وقت فضول برباد ڪرڻ بدران وڌ کان وڌ مسجد ۾ گذارڻ گهرجي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** تبليغِ قرآن و سُنَّتِ جي عالمگير غير سياسي تحريڪِ دعوتِ اسلامي اسان کي اهڙا ڪيئي موقعا عطا ڪري ٿي جنهن ذريعي اسان پنهنجو گهڻو وقت مسجد ۾ گذاري سگهون ٿا ۽ وڌيڪ اهو جو علم دين جو وڏو خزانو به حاصل ڪري سگهون ٿا، مثال طور

(1) سڄي رَمَضانُ الْمُبَارَكِ يا آخري عشري ۾ تربيتي اجتماعي اعتكاف جي ترڪيب ٿيندي آهي، جنهن ۾ هزارين اسلامي ڀائرن کي فرض عُلوم سکايا ويندا آهن ۽ سنتن جي مطابق مدني تربيت ڪئي ويندي آهي.

(2) مدني قافلي جا مُسافر اسلامي ڀائر به مسجدن ۾ قيام ڪندا آهن ائين پنهنجو اڪثر وقت مسجد ۾ گذارڻ علم دين حاصل ڪرڻ جو موقعو ملي ويندو آهي .

(3) بعدِ فجر مدني حلقي جي ترڪيب ٿيندي آهي جنهن ۾ گهٽ ۾ گهٽ ٽي آيتون، ترجمهءَ ڪنز الايمان و تفسير خزائن العرفان / تفسير نور العرفان يا تفسير صراط الجنان سان گڏ ٻڌايون وينديون آهن.

(4) مختلف نمازن کان پوءِ مدني درس يعني اميرِ اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمْ** **العَالِيَةِ** جي ڪتابن ۽ رسالن جي ذريعي مدني گل ڏنا ويندا آهن.

(5) دعوتِ اسلامي جي ڪن مدني مرڪزن (فيضانِ مدينه) ۾ ”مدني تربيت گاهون“ موجود آهن، بنيادي ضرورياتِ دين، نماز جو عملي طريقو، مختلف موضوعن تي سنتون ۽ آداب سکڻ سيکارڻ جو عمل جاري

رهندو آهي، اوهان به مسجدن کي آباد ڪرڻ ۽ علم دين سکڻ سيڪارڻ جي لاءِ هن عظيم ڪم ۾ شامل ٿي رحمتِ خداوندي جا حقدار بڻجي وڃو .

(6) مدرسة المدینہ بالغان جي ذريعي دُرست مخارج سان قرآن ڪريم پڙهڻ سيڪاريو ويندو آهي ان جي برکت سان به **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** مسجدون آباد رهنديون آهن.

(7) **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** وقت بوقت مختلف ڪورسز (مثلاً 63 ڏينهن جو مدني تربيتي ڪورس، 41 ڏينهن جو مدني انعامات و مدني قافلہ ڪورس، ڪردار ساز 12 ڏينهن جو مدني ڪورس) ۽ مختلف موقعن تي ٿيندڙ مدني مشورن ۽ تربيتي اجتماعن جي ذريعي ڪثير عاشقان رسول مسجدن کي آباد رکڻ جي سعادت حاصل ڪندا آهن.

رسالو مسجدن جا آداب جو تعارف:

منا منا اسلامي پائرو! مسجدن جي عنوان سان مسجدن جي باري ۾ هڪ عظيم الشان معلوماتي رسالو ”مسجدن جا آداب“ مڪتبه المدینہ تان شايع ٿيو آهي اهو رسالو شيخ طريقت، امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ** جي مدني مذاڪري جي روشني ۾ نئين مواد سان ڪافي اضافي سان ترتيب ڏنو ويو آهي، اهو رسالو مختلف سوالن تي نهايت ئي پياري ۽ احسن انداز ۾ امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ** جي طرفان ڏنل جوابن جو انمول مدني گلدستو آهي، هن مدني گلدستي جا رنگ ڀرنگي مدني گل مختلف خوشبوئون ڦهلائي رهيا آهن، هن رسالي ۾ ڏنل سوالن جون ڪيئي جهلڪيون ٻڌون ٿا ته جيئن هن عظيم الشان رسالي کي حاصل ڪرڻ، پاڻ

به مطالعو ڪرڻ ۽ ٻين تائين به پهچائڻ جو مدني ذهن بڻجي: مثال طور ❁
 مسجد ۾ ڪئي ماڻهو بيهي پنهنجي مجبوري ۽ بيماري وغيره بيان ڪري
 مدد جي اپيل ڪندا آهن جيڪڏهن اهي واقعي حقدار هجن ته ڇا انهن کي
 ڪجهه ڏئي سگهجي ٿو يا نه؟ ❁ ڇا مسجد ۾، مسجد، مدرسي يا ڪنهن
 حاجت مند مسلمان کي ڏيڻ لاءِ به چنڊو نٿو ڪري سگهجي؟ ❁ ننڍا ننڍا ٻار
 مسجد ۾ ڊوڙندا ۽ گوڙ ڪندا آهن انهن جو ڏوه ڪنهن تي آهي ❁ ائير
 فریشنر جي ذريعي خوشبو جو چرڪاڙ عام ٿي پيو ان ۾ ڪو نقصان ته نه
 آهي ❁ ڪمري کي خوشبودار ڪرڻ جي لاءِ ڇا ڪرڻ گهرجي ❁ دعوت
 اسلامي جي مدني ماحول ۾ استقامت ڪيئن حاصل ٿي سگهندي ❁
 جيڪي اسلامي پائر ناراض ٿي دعوت اسلامي جو مدني ڪم ڇڏي ڏنو
 هجي انهن کي ڪيئن ويجهو آڻجي؟

مسجد جي ادب جو خيال رکو

منا منا اسلامي پائرو! الله عَزَّوَجَلَّ جي گهرن کي آباد رکڻ انهن سان
 محبت ڪرڻ وڏي سعادت جي ڳالهه آهي پر مسجد جي ادب جو خيال رکڻ ۽
 ان کي هر طرح جي ناپسنديده ۽ بدبودار شين کان بچائڻ به نهايت ضروري
 آهي،

مسجد ۾ ڪچو گوشت نه کڻي وڃو

صدرُ الشَّرِيعِ، بَدْرُ الطَّرِيقِ، علامه مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي
 عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَرِي فرمائن ٿا: ”مسجد ۾ ڪچي ٿوم ۽ ڪچو بصر کائڻ يا کائي
 ڪري وڃڻ جائز ناهي، جيستائين جو بوءِ باقي هجي ۽ اهو ئي حڪم هر ان
 شيءِ جو آهي جنهن ۾ بوءِ هجي جيئن گندنا (هي ٿوم وانگر هڪ سبزي

آهي) مُوري، ڪچو گوشت ۽ گاسليت، اها ماچيس جي تيلي جنهن جي رڳڙ سان بوءِ ڦهلجندي هجي، ربح خارج ڪرڻ وغيره وغيره. جنهن کي وات مان بدبوءِ اچڻ جي بيماري هجي يا ڪو بدبودار زخم هجي يا ڪا بدبودار دوا لڳائي هجي ته جيستائين بوءِ ختم نه ٿئي ان کي مسجد ۾ اچڻ جي ممانعت آهي. (بهار شريعت ج ۱ ص ۶۴۸)

وات ۾ بدبو هجي ته مسجد ۾ وڃڻ حرام آهي

منا منا اسلامي ڀائرو! معلوم ٿيو ته وات ۾ بدبو هجڻ جي صورت ۾ جيستائين بو ختم نه ٿئي مسجد ۾ وڃڻ منع آهي. شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري دامت بركاتهم العالیه هن باري ۾ مدني گل ارشاد فرمائين ٿا: بُڪ کان گهٽ کاڌو کائڻ جي عادت بڻايون، يعني اڃا خواهش باقي هجي ته هٿ روڪي ڇڏيون. جيڪڏهن خوب پيٽ پري کائيندا رهيو، ۽ وقت بي وقت سيخ ڪباب، برگر، آلو چولا، پڙا، آئس ڪريم، ٽڊيون بوتلون وغيره کائيندا پيئندا رهيو انهي سبب پيٽ خراب ٿي ويو ۽ خدا نخواستو وات مان بدبوءِ اچڻ جي بيماري لڳي وئي ته سخت امتحان ۾ پئجي ويندو، ڇو ته وات مان بدبوءِ اچي ته مسجد ۾ داخل ٿيڻ حرام آهي، ايتري تائين جو جنهن وقت وات مان بدبوءِ اچي رهي هجي ان وقت باجماعت نماز پڙهڻ جي لاءِ به مسجد ۾ اچڻ گناهه آهي. ڇو ته فڪرِ آخرت جي گهٽتائيءَ سبب ماڻهن جي وڏي اڪثريت ۾ کاڌي جو حرص گهڻو ۽ اڄ ڪلهه هر طرف ”فوڊ ڪلچر“ جو دؤر هلي رهيو آهي. هن سبب کان وڏو تعداد آهي جنهن جي وات مان بدبوءِ ايندي آهي. منهنجو ڪافي تجربو آهي ته جڏهن ڪو وات ويجهو ڪري ڳالهه ڪندو آهي ته ان جي وات جي بدبوءِ جي سبب ساهه روڪڻو پوندو

آهي. ڪڏهن ته امام ۽ مؤذن کي به وات مان بدبوءِ اچڻ جو مرض ٿي ويندو آهي، ائين هجي ته انهن کي موڪل وٺي علاج ڪرائڻ گهرجي ڇو ته وات ۾ بدبوءِ هجڻ جي صورت ۾ مسجد جي اندر داخل ٿيڻ حرام آهي.

افسوس! بدبودار وات وارا ڪيترائي ماڻهو **مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ** مسجد جي اندر معتكف به ٿي ويندا آهن. رمضان المبارڪ ۾ ڪباب سموسا ۽ ٻيون تريل شيون ۽ قسم قسم جون سٽيون غذائون کائڻ جي سبب وات جي بدبوءِ جي مريضن ۾ اضافو ٿي ويندو آهي، ان جو بهتر علاج هي آهي ته سادي غذا اها به بک کان گهٽ کائي ۽ هاضمو درست رکي. رڳو وات جي ئي بدبوءِ نه، بلڪ هر قسم جي بدبوءِ کان مسجد کي بچائڻ واجب آهي.

تنهن ڪري مسجد جي آداب کي پيش نظر رکندي صاف سترو لباس پائي، خوشبو لڳائي مسجد ۾ حاضر ٿيڻ گهرجي، ٿورو غور ڪيو ته جيڪڏهن اسان کي حڪمرانن، وزيرن، افسرن يا ڪنهن وڏي ماڻهو وٽ وڃڻو هجي ته صاف سترو لباس پائيندا آهيون عمامو چادر صحيح ڪري خوشبو لڳائيندا آهيون پر مسجد ۾ وڃڻ جي لاءِ اهڙو اهم ڪندا آهيون، جڏهن ته الله **عَزَّوَجَلَّ** ته سڀني بادشاهن جو بادشاهه آهي ان جي عظمت ۽ شان ته سڀني کان بلند آهي.

سَيِّدُنَا اِمَامِ اعْظَمِ جَوْ قِيَمَتِي عِمَامُو ۽ لِبَاسِ

مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 517 صفحن تي مشتمل ڪتاب عمامه ڪي

فضائل صفحي 184 تي آهي حضرت سيّدنا امام اعظم ابو حنيفه **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** رات جي نماز جي لاءِ هڪ قيمتي لباس سبرايو هو، جنهن ۾ قميص،

عمامو، چادر ۽ شلوار هئي، ان جي قيمت 1500 درهم هئي، پاڻ **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ**

ان کي روزانو رات جي وقت پائيندا هئا ۽ ارشاد فرمائيندا هئا: **الَّذِينَ لِلَّهِ تَعَالَى**
أَوَّلِي مِنَ الشَّيْءِ لِلنَّاسِ يعني **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** جي لاءِ زينت اختيار ڪرڻ، ماڻهن جي لاءِ
 زينت اختيار ڪرڻ کان بهتر آهي. (تفسير روح البيان، پ ۸، الاعراف، تحت الآية: ۳۱، ۱۵۴/۳)

مسجد جي حاضري جي لاءِ زينت اختيار ڪرڻ جو ته **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** به
 حڪم ارشاد فرمايو آهي جيئن سيپاري 8 **سُورَةُ الْأَعْرَافِ** آيت نمبر 31 ۾ ارشاد
 آهي:

ترجمو ڪنزالايمان: اي آدم جي اولاد پنهنجي
 سينگار کي وٺو، جڏهن مسجد ۾ وجو.

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ

مَسْجِدٍ

نماز جي لاءِ عطر لڳائڻ مستحب آهي

صدرُالفاضل حضرت علامه مولانا سيد محمد نعيم الدين مُراد آبادي
رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هن آيت سڳوري تحت لکن ٿا: يعني لباس زينت ۽ هڪ قول
 هي آهي ته ڦٽي ڪرڻ، خوشبو لڳائڻ زينت ۾ داخل آهي ۽ سنت هي آهي
 ته انسان بهتر هيٺ (يعني عُمده صورت ۽ حالت) سان نماز جي لاءِ حاضر
 ٿئي، چوٽه نماز ۾ رب **عَزَّوَجَلَّ** سان مناجات آهي ته ان جي لاءِ زينت ڪرڻ، عطر
 لڳائڻ مستحب آهي. (خزائنُ العرفان ص ۲۹۱)

مسجد ۾ ڳالهين جي بدبوءِ!

منا منا اسلامي ڀائرو! ٿي سگهي ٿو ته ڪنهن جي ذهن ۾ اهو خيال
 اچي ته مان پنج ٿي وقت پاڪ صاف ٿي خوشبو لڳائي مسجد ۾ ويندو
 آهيان ۽ مسجد جي شين وغيره کي به خراب نه ڪندو آهيان، ته اهڙي طرح

مان بدبو ڦهلائي مسجد جي بي ادبي کان بچي ويندو آهيان ته جواب طور عرض آهي ضروري ناهي ته ظاهري شين سان ئي مسجد ۾ بدبو ڦهلاجندي آهي بلڪ اڄ اسان جي اڪثريت اهڙي مرض ۾ ورتل آهي جنهن جو اسان کي احساس به ناهي ٿيندو ۽ اسان مسجدون ”بدبُدار“ ڪندا آهيون. هڪ روايت ۾ آهي ته جيڪي ماڻهو غيبت ڪندا آهن ۽ جيڪي ماڻهو مسجد ۾ دنيا جون ڳالهيون ڪندا آهن انهن جي وات مان گندي بدبوءِ نڪرندي آهي جنهن سان فرشتا الله ﷻ جي بارگاهه ۾ شڪايت ڪندا آهن.

(فتاوىٰ رضويه مخرجہ، ۱۶/ ۳۱۲)

هن روايت جي روشني ۾ اسان پنهنجو ۽ پنهنجي معاشري جو جائزو وٺون ته ڇا اسان جي ذهن جي ڪنهن خاني ۾ ڪڏهن اها ڳالهه آئي ته مسجد ۾ غيبت ڪرڻ، مسجد ۾ دنياوي ڳالهيون ڪرڻ به وات مان گندي بدبو نڪرڻ جو سبب آهن؟ ڇا ڪڏهن اسان جو هن پاسي به ڌيان ويو ته اسان کي مسجد ۾ فضول ڳالهائڻ نه گهرجي؟ ياد رکو! مسجد جي تعمير جو مقصد ان ۾ دنياوي ڳالهيون ڪرڻ ناهي، بلڪ ياد الهي ۾ مشغول رهڻ آهي، حديث شريف ۾ آهي: جنهن الله ﷻ جي داعي (يعني دعوت ڏيڻ واري) جي آواز تي لبيڪ چيو ۽ الله تعاليٰ جون مسجدون سنيون ٺهرايون، ته ان جو بدلو الله تعاليٰ وٽ جنت آهي. عرض ڪيو ويو: يارسول الله ﷺ صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! مسجدن جي بهتر تعمير ڇا آهي؟ فرمايو: هن ۾ آواز بلند نه ڪرڻ ۽ ڪا بيهوده ڳالهه زبان مان نه ڪيڻ. (کنز العمال، ڪتاب الصلاة، قسم الاقوال، ۲۷۳/۷، حديث: ۲۰۸۳۷) اسان جا بزرگ مسجد جي آدابن جو وڏو خيال رکندا ۽ مسجد ۾ دنياوي ڳالهيون ڪرڻ کي ناپسند ڪندا هئا.

بي ادبن کي مسجد مان کڍي ڇڏيو!

حضرت سيدنا عيسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَآلِهِ السَّلَامُ انهن ماڻهن کي مسجد ۾ وڌيڪ ويهڻ کان منع ڪندا هئا جيڪي مسجد جي آدابن کان اڻ واقف هئا، هڪ ڀيري پاڻ عَلَيْهِ السَّلَامُ مسجد ۾ ڪن ماڻهن کي ويٺل ڏٺو، جيڪي فضول ڳالهيون ڪري رهيا هئا ته پاڻ پنهنجي چادر کي ويڙهي انهن کي ماريو ۽ اتان کان کڍي ڇڏيو ۽ فرمايو: توهان الله عَزَّوَجَلَّ جي گهرن کي دنيا جي بازار ٺاهي رکيو آهي حالانڪ اهي ته آخرت جا بازار آهن.

(تنبيهة المغترين، الباب الثالث، ص ۱۶۲)

حضرت سيدنا سائب بن يزيد رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا، مان مسجد ۾ ليٽل هئس ته مون کي ڪنهن پٿري هنئي. مون ڏٺو ته اهي حضرت سيدنا امير المؤمنين عمر فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ هئا. انهن مون کي فرمايو: ”وڃ ۽ انهن بنهي شخصن کي مون وٽ وٺي اچو!“. مان انهن بنهي کي وٺي آيس. حضرت سيدنا عمر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ انهن کان پڇا فرمايو، ”توهان ڪهڙي شهر سان تعلق رکو ٿا؟ عرض ڪيائون، طائف سان. فرمايائون، ”جيڪڏهن توهان مدينهءَ منوره جا رهڻ وارا هجو ها ته مان توهان کي ضرور سزا ڏيان ها (چو ته) توهان رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مسجد ۾ پنهنجو آواز بلند ٿا ڪريو!“ (بخاري، ڪتاب الصلوة، باب رفع الصوت في المساجد، ۱۷۸/۱، حديث ۴۷۰)

منا منا اسلامي ڀائرو! ٿورو غور ڪيو! هڪ پاسي ته الله عَزَّوَجَلَّ جا نيڪ بانها آهن ۽ ٻئي پاسي اسان آهيون جو مسجدن جي آدابن کان بلڪل اڻ واقف آهيون، فضول ڳالهيون ته رهيون، هڪ پاسي ڪڏهن ڪڏهن ته کي ماڻهو معاذ الله عَزَّوَجَلَّ فحش گفتگو تائين ڪندا آهن، هن قسم جي بي حرمتي عام طور مسجد ۾ نڪاح يا تبجهي وغيره جي محفل ۾ ٿيندي آهي، کي

ماڻهو ته نڪاح جا معاملا يا قرآن پاڪ جي تلاوت ۾ مصروف هوندا آهن ۽
 ڪي ماڻهو ڪنهن ڪنڊ ۾ پنهنجي ڪچهري جي محفل سجائيندا آهن، پوءِ
 فُضُول ڳالهين، غيبتن، چُغَلين مذاق مسخري ۽ تهڪن جو اهڙو سلسلو
 شروع ٿيندو آهي جو **الْأَمَانُ وَالْحَفِيفُ**. خدارا ڪجهه خوف ڪيو! اسان جو طرز
 عمل اسان جي دنيا ۽ آخرت کي برباد ڪري سگهي ٿو، اهڙن ماڻهن جي
 خلاف مسجد پاڻ الله **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاه ۾ فرياد ڪندي آهي، روايت آهي ته
 هڪ مسجد پنهنجي رب **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاه ۾ شڪايت ڪرڻ هلي ته ماڻهو
 مون ۾ دنيا جون ڳالهيون ڪندا آهن. فرشتا ان کي مليا ۽ چوڻ لڳا اسين
 انهن کي هلاڪ ڪرڻ لاءِ موڪليا ويا آهيون. (فتاوى رضويه ج 16 ص 312)

اچو! مسجد ۾ دنيوي ڳالهين ۽ مسجد ۾ کلڻ جي مذمت تي روايتون
 ٻڌون ٿا:

(1) هڪ زمانو اهڙو ايندو جو ماڻهو مسجد ۾ دنيا جون ڳالهيون ڪندا ته
 ان وقت انهن ماڻهن وٽ توهان نه ويهيو، الله **عَزَّوَجَلَّ** کي انهن ماڻهن جي
 ڪجهه پرواه ناهي. (شعب الإيمان، باب في الصلوة، فصل المشي إلى المساجد، ۸۶/۳، حديث: ۲۹۶۲)

(2) مسجد ۾ دنياوي ڳالھ ٻولھ نيڪين کي ائين ڪائي ڇڏيندي آهي جيئن
 چوپايا گاه کي کائيندا آهن. (اتحاف السادة المتقين، كتاب اسرار الصلوة ومهماتھا، الباب الاول، ۵۰/۳)

(3) مسجد ۾ ڪلڻ قبر ۾ اونداهي (اٿيندو) آهي.“

(الجامع الصغير، فصل في المحلى بأل من هذا الحرف، ۳۲۲/۱، حديث: ۵۲۳۱)

مسجد ۾ موبائل فون جي گھنٽي بند رکو

منا منا اسلامي ڀائرو! انهن سڀني وعيدن کي پيش نظر رکندي پاڻ
 کي هلاڪت کان بچايو ۽ مسجد جو ادب ڪندي انهي ڳالھ جو خيال رکو ته

مسجد ۾ هلڻ مهل پيرن جو ڌڪ (يعني آواز) پيدا نه ٿئي ۽ لٺ (WALKING) STICK)، چٽي، هٿ جو پڪو، چڻل، ٿيلهو (BAG) ٿانوَ وغيره ڪا به شيءِ اهڙي طرح نه رکي جو آواز پيدا ٿئي جيڪڏهن موبائل فون هجي ته مسجد ۾ ان جي گهٽي به بند رکي. افسوس! اڄڪلهه ان جو احتياط تمام گهٽ ڪيو ويندو آهي ايستائين جو مسجد الحرام ۾ به اهو به عين خانہ ڪعبه جي طواف ۾ ماڻهن جي موبائل فون جون گهٽيون بلڪ مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ ميوزيڪل ٽيونز (Musical Tunes) وڃنديون رهنديون آهن حالانڪ ميوزيڪل ٽيون ته مسجد جي علاوہ به ناجائز ۽ گناه آهي. (ته مسجد ۾ ته حڪم وِيتَر وڌيڪ سخت آهي).

12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم مدني قافلن ۾ سفر ڪرڻ به آهي

منا مٿا اسلامي ڀائرو! سُنتن جي خدمت جي لاءِ دعوت اسلامي جي مدني ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺو. ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”مدني قافلي ۾ سفر ڪرڻ“ به آهي، اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سَيِّدُنَا عُمَرُ فاروقِ اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا: مان ۽ منهنجو هڪ انصاري پاڙي وارو بَنُو اُمَيَّةَ بن زيد (جي پاڙي) ۾ هئا سين، جيڪو مديني شريف جي بلندي تي هو اسان واري واري سان سرڪار والا تبار، شفيغ روز شمار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بارگاه ۾ حاضر ٿيندا هئاسين، هڪ ڏينهن اهي مديني شريف ويندا ۽ واپس موٽي ان ڏينهن جي وحي جو احوال مون کي ٻڌائيندا ۽ هڪ ڏينهن مان ويندو هئس ۽ موٽي ان ڏينهن جي وحي جي خبر جو حال ان کي ٻڌائيندو هئس. (صحيح بخاري ج ۱ ص ۵۰ حديث ۸۹)

منا مٿا اسلامي ڀائرو! جيئن ته اسان ٻڌو مدني قافلي ۾ سفر ڪري به مسجدن کي آباد ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي ويندي آهي مدني قافلي ۾

سفر ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪرڻ وارا عاشقان رسول نه رڳو پاڻ مسجدن کي آباد ڪندا آهن، بلڪ ٻين مسلمانن کي به نيڪي جي دعوت جي ذريعي مسجدون آباد ڪرڻ جي ترغيب ڏيندا آهن، اچو ته اسان به هتي هتي مدني قافلي ۾ سفر جي ذريعي الله ﷻ جي گهر ”مسجد“ کي آباد ڪرڻ جي نيت سان مدني قافلي ۾ سفر جي نيت ڪيون ٿا.

اسان کي به هر مهيني گهٽ مان گهٽ ٽن ڏينهن جي مدني قافلي ۾ ضرور سفر ڪرڻ گهرجي جتي اسان کي علم دين حاصل ڪرڻ جو موقعو ملندو اتي نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ جو ثواب پڻ ملندو، مدني قافلي ۾ سفر جون گهڻيون برڪتون آهن، ترغيب جي لاءِ هڪ مدني بهار ٻڌون ٿا.

19 سال پراڻو مرض ختم ٿي ويو

بابُ المدينه (ڪراچي) جي علائقي ناظم آباد جي مقيم هڪ وڏي عمر جي اسلامي پيءُ مدني قافلي مان حاصل ٿيڻ وارين برڪتن جو ڪجهه ائين تذڪرو ڪيو آهي ته مان تقريباً 19 سالن کان ساهه جي مرض ۾ مبتلا هئس، ڪڏهن ته مرض جي شدت جي ڪري مون کي وڌيڪ تڪليف ٿيندي هئي، ڪڏهن آڏي رات جو طبيعت خراب ٿي ويندي هئي ته انهي وقت ڊاڪٽر وٽ وڃڻو پوندو هو، مطلب ته مان بيحد پريشان رهندو هئس، علاج معالجي ۾ ڪا گهٽتائي نه ڪئي، هر ڏينهن اٽڪل 150 روپيا دوائن تي خرچ ٿيندا هئا، جنهن سان وقتي طور تي سکون ملندو هو پر مون کي مستقل سکون نه مليو، هر وقت انهيءَ فڪر ۽ پريشاني ۾ رهندو هئس ته ان مرض مان ڪيئن شفا ملندي منهنجي خوش قسمتي جو هڪ پيري دعوت اسلامي جي عاشقان رسول سان گڏ مدني قافلي ۾ سفر جي سعادت حاصل ٿي، مدني قافلي جي برڪتن سان جتي منهنجا ڏينهن رات عبادت الهي ۾ گذريا ۽

علم دين حاصل ڪرڻ جو موقعو مليو اتي مون کي ٻيون برڪتون به نصيب ٿيون. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** انهن ٽن ڏينهن ۾ مون کي انجڪشن جي حاجت پيش نه آئي نه ڪنهن ڊاڪٽر وٽ ويڻو پيو بلڪ مدني قافلي ۾ اهڙو اطمينان ۽ سکون مليو جو ان کان پهريان ڪڏهن نه مليو هو، **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** مدني قافلي جي برڪت سان منهنجي 19 سالن جي پراڻي مرض ۾ واضح ڪمي آئي، هاڻي مون نيٽ ڪئي آهي ته **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** هر مهيني ٽن ڏينهن جي مدني قافلي ۾ سفر ڪندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! **صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ**

مسجد ۾ داخل ٿيڻ جي ممانعت

منا منا اسلامي پائرو! پاڳلن، ٻارن ۽ نشي ۾ مدهوش ماڻهن جو مسجد ۾ اچڻ به مسجد ۾ ٿيندڙ برائين مان آهي، ان سان به مسجد جو تقدس برباد ٿئي ٿو، شيخ طريقت، امير اهل سنت باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابوبلال محمد الياس عطار قادري رضوي **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةَ** فيضانِ سُنَّتِ، جلد اول، صفحي 1220 تي لکن ٿا:

اهڙو ٻار جنهن مان نجاست (پيشاب وغيره) جو خطرو هجي ۽ پاڳل کي مسجد جي اندر وٺي ويڻ حرام آهي جيڪڏهن نجاست جو خطرو نه هجي ته مڪروه. (ردالمحتار، 2/ 518) صفحي 1221 تي فرمائن ٿا: ٻار يا پاڳل (يا بيهوش يا جنهن تي جن آيو هجي ان) کي دم ڪرائڻ جي لاءِ به مسجد ۾ وٺي ويڻ جي شريعت ۾ اجازت ناهي. ننڍي ٻار کي چڱيءَ طرح ڪپڙي ۾ ويڙهي بلڪ ”پيڪنگ“ ڪري به نه ٿا آڻي سگهو.

منا منا اسلامي پاڻرو! احترامِ مسجدِ جي حوالي سان فيضانِ سنّت (جلد اوّل) صفحہ 1202 تا 1207 تي بيان ڪيل مدني گلن مان ڪي گل قبول فرمائي پنهنجي دل جي مدني گلدستي ۾ سجائي ڇڏيو، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** ان جون برڪتون نصيب ٿينديون:

(1) مسجد جي اندر ڪنهن قسم جو گند ڪچرو هرگز نه اچايو، سيڏنا شيخ عبدالحق مُحدّثِ دهلوي **عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِي** ”جذبُ القلوب“ ۾ نقل ڪن ٿا ته مسجد ۾ جيڪڏهن حُسُ يعني معمولي ڪڪ يا ذرو به اچيو وڃي ته ان سان مسجد کي ايتريقدر تڪليف پهچندي آهي جيتريقدر تڪليف انسان کي پنهنجي اک ۾ ڪڪ (يعني معمولي ذرو) پئجي وڃڻ سان ٿيندي آهي. (جذب القلوب ص 257)

(2) مسجد جي ديوار، ان جي فرش، تڙي يا فراسيءَ جي مٿان ۽ ان جي هيٺان ٽوڪڻ، نڪ سٽڪڻ، نڪ يا ڪن مان گند ڪڍي لڳائڻ، مسجد جي فراسيءَ يا تڙيءَ مان ڏاڳو يا تيلو وغيره ڪڍڻ سڀ منع آهي.

(3) ضرورت جي وقت پنهنجي رومال وغيره سان نڪ صاف ڪرڻ ۾ ڪو حرج ناهي.

(4) مسجد جو ڪچرو ٻُھاري اهڙي جاءِ تي نه اچايو جتي بي ادبي ٿئي.

(5) جُتيون لاهي مسجد ۾ ساڻ ڪڍي وڃڻ چاهيو ته مٿي وغيره ٻاهر ڇڏي وٺو. جيڪڏهن پيرن جي ترين ۾ مٿيءَ جا ذرا لڳل هجن ته پنهنجي رومال وغيره سان اڳهي پوءِ مسجد ۾ داخل ٿيو.

(6) مسجد جي وضو خاني تي وضو ڪرڻ کان پوءِ پير وضو خاني تي ئي

چڱيءَ طرح خشڪ ڪري ڇڏيو. آلا پير کڻي هلڻ سان مسجد جو فرش گندو ۽ فراسيون ميريون ۽ خراب ٿي وينديون آهن.

(7) مسجد جي هڪ درجي کان ٻئي درجي ۾ داخل ٿيڻ وقت (مثال طور اڱڻ ۾ داخل ٿيو تڏهن به ۽ اڱڻ کان اندرئين حصي ۾ وڃو تڏهن به) ساڄو پير وڌايو وڃي ايستائين جو جيڪڏهن صف وچايل هجي ان تي به ساڄو پير رکو ۽ جڏهن اتان کان هٽو تڏهن به ساڄو پير مسجد جي فرش تي رکو (يعني ايندي ويندي هر وچايل صف تي پهريان ساڄو پير رکو) يا خطيب جڏهن منبر تي وڃڻ جو ارادو ڪري. پهريان ساڄو پير رکي ۽ لهي ته (به) ساڄو پير لاهي.

(8) مسجد ۾ جيڪڏهن نيچ اچي ته ڪوشش ڪريو آهستي آواز نڪري اهڙيءَ طرح ڪنگهه به. سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مسجد ۾ زور سان نيچ ڏيڻ کي ناپسند فرمائيندا هئا. اهڙي طرح اوڳرائيءَ کي به ضبط ڪرڻ گهرجي ۽ نه ٿئي ته وس آهر آواز کي ضبط ڪيو وڃي جيتوڻيڪ مسجد کان ٻاهر ڇو نه هجو. خصوصي طور تي مجلس ۾ يا ڪنهن مُعَظَم (يعني بزرگ) جي سامهون بي تهذيبي آهي. حديث ۾ آهي، ”هڪ شخص دربار اقدس صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۾ اوڳرائي ڏني پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائون: ”اسان کان پنهنجي اوڳرائيءَ کي پري رکو جو دنيا ۾ جيڪي گهڻي مدت تائين پيٽ پريندا آهن اهي قيامت جي ڏينهن گهڻي عرصي تائين بڪايل رهندا.“ (شرح السنه ج 7 ص 294 حديث 2944)

۽ اوڀاسيءَ ۾ آواز ڪٿي به نه ڪيڻ گهرجي. جيتوڻيڪ مسجد کان ٻاهر اڪيلا هجو ڇو ته هي شيطان جو تهڪ آهي. جڏهن اوڀاسي اچي ته جيترو ٿي سگهي وات بند رکو. وات کولڻ سان شيطان وات ۾ ٿڪ

اڇلائيندو آهي. جيڪڏهن ائين نه رکجي ته مٿين ڏندن سان هيٺين چپ کي دٻائي ڇڏيو ۽ اهڙيءَ طرح به نه رکجي ته جيترو ٿي سگهي وات گهٽ کوليو ۽ کاٻي هٿ جو پويون پاسو وات تي رکي ڇڏيو. جيئن ته اوپاسي شيطان جي طرف کان آهي ۽ انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ان کان محفوظ آهن. انهيءَ ڪري اوپاسي اچي ته هي تصور ڪريو ته انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کي اوپاسي نه ايندي هئي.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ جلدي رکجي ويندي. (ردالمحتار ج 2 ص 413)

(9) مسخري هونئن ئي ممنوع آهي ۽ مسجد ۾ سخت ناجائز.

(10) مسجد ۾ حَدَث (يعني ريح خارج ڪرڻ) منع آهي .

(11) قبلي جي طرف پير ڦهلائڻ ته هر جڳهه تي منع آهي. مسجد ۾ ڪنهن طرف نه ڦهلايو جو هي درٻار جي آداب جي خلاف آهي. حضرت ابراهيم بن ادهم رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ مسجد ۾ اڪيلا ويٺا هئا. پير ڦهلائي ڇڏيائون. مسجد جي ڪنڊ مان هاتف آواز ڏنو. ”ابراهيم! بادشاهن جي حضور ۾ ائين ويهيو آهي؟“ جلدي پير سوڙها ڪري ڇڏيائون ۽ اهڙا سوڙها ڪري ڇڏيائون جو انتقال جي وقت ئي ڦهليا. (ندين ٻارن کي به پيار ڪرڻ، ڪڻڻ، سمهارڻ وقت احتياط ڪريو جو انهن جا پير قبلي جي طرف نه ٿين. پاڻخانو ڪرائڻ وقت به ضروري آهي ته ان جو رخ قبلي جي طرف نه هجي.)

(12) استعمال ٿيل جُتيون مسجد ۾ پائي وڃڻ گستاخي ۽ بي ادبي آهي.

الهي ڪرم بهر شاهِ عَرَبِ ٻو
بمیں مَسْجِدوں کا مُيسرِ ادب ٻو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاڻرو! واقعي مسجد جي آداب جو مُعاملو گهڻو نازڪ آهي، ان ڪري وڌيڪ احتياط جي ضرورت آهي، ڪٿي ائين نه ٿئي جو ٿوري بي احتياطي جي ڪري اسان مسجد جا حق ضايع ڪيون، شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمدالياس عطار قادري رضوي ضيائي دامت بَرَڪاتُھُمُ الْعَالِيَة مسجد جي آدابن جو نهايت خيال ڪندا هئا، هڪ اسلامي ڀاءُ جو بيان آهي ته هڪ ڀيري شيخ طريقت، امير اهل سنت دامت بَرَڪاتُھُمُ الْعَالِيَة مسجد ۾ داخل ٿيڻ کان پهريان جتي لاهي ٻنهي کي ڪپڙن سان صاف ڪيائون ۽ پوءِ مسجد ۾ داخل ٿيا، مدني مذاڪري ۾ ان جو سبب بيان ڪندي ارشاد فرمائون: مسجد ۾ داخل ٿيڻ وقت ڪپڙي سان پنهنجا پير صاف ڪندو آهيان ته جيئن مٿي جو ڪو ذرو مسجد ۾ نه وڃي، وڌيڪ فرمائڻ ٿا: مان سنت تي عمل ڪرڻ جي نيت سان ڏاڙهي ۽ پروئن تي به تيل لڳائيندو آهيان پر ان کي خوب چڱي طرح صاف ڪندو آهيان ته جيئن ان تيل جي سٽپ سان مسجد جو فرش آلوده نه ٿئي".

امير اهل سنت دامت بَرَڪاتُھُمُ الْعَالِيَة اڪثر جيب ۾ شاپر رکندا آهن ۽ مسجد جي فرش تي ڪريل وار ۽ ذرات وغيره کڻي ان ۾ وجهندا رهندا آهن ۽ ڪڏهن گهڻا شاپر رکندا آهن جيڪي ٻين اسلامي ڀائرن کي ترغيب ڏياري تحفي ۾ پيش ڪندا هئا ۽ اهڙي طرح مسجد جي ذرن کي کڻڻ جو ذهن ناهيندا آهن، مسجد جي آداب بابت وڌيڪ معلومات حاصل ڪرڻ جي لاءِ شيخ طريقت، امير اهل سنت دامت بَرَڪاتُھُمُ الْعَالِيَة جو رسالو مسجدون خوشبو دار رڪو مڪتبه المدينه تان هديو ڏئي حاصل ڪري پاڻ به مطالعو ڪيو ۽ ٻين اسلامي ڀائرن کي به توفيق مطابق تحفي ۾ پيش ڪيو، دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان هن رسالي کي پڙهي

(Read) به سگهجي ٿو ۽ ڊائون لوڊ (Download) به ڪري سگهجي ٿو ۽ پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

مجلس خدام المساجد جو تعارف:

منا منا اسلامي پائرو! مسجدن جي اهميت ۽ ادب و احترام دل ۾ وڌائڻ جي لاءِ، باجماعت نماز جي عادت بڻائڻ، سنتن تي عمل جو جذبو پائڻ، نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ، مدني قافلن ۾ سفر ڪرڻ، مدني انعامات تي عمل ڪرڻ ۽ ٻين کي ترغيب ڏيارڻ جو ذهن ڏيڻ جي لاءِ دعوت اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃو ۽ دين جي ڪمن ۾ ترقي جيترو ٿي سگهي، دعوت اسلامي سان تعاون ڪيو، دعوت اسلامي **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** ڪم و بيش 100 شعبن ۾ مدني ڪم ڪري رهي آهي، انهن مان هڪ شعبو خدام المساجد به آهي، هن شعبي جو قيام شيخ طريقت، امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ** جي هن خواب جي تڪميل آهي ته اي ڪاش! اسان جون مسجدون آباد ٿي وڃن، انهن جون رونقون موٽي اچن ۽ نفس و شيطان جي ڪري مخلوق جيڪا پنهنجي خالق **عَزَّوَجَلَّ** کان پري ٿي آهي ويجهو ٿي وڃي.

مجلس ”**خُدَامُ الْمَسَاجِدِ**“ پراڻين مسجدن کي آباد ڪرڻ جي ڪوشش سان گڏوگڏ نئين مسجدن جي تعمير جي لاءِ به ڪوشش ڪندي رهندي آهي، هن حوالي سان مسجدن جي تعمير وغيره جو سلسلو ڪنهن نه ڪنهن صورت ۾ جاري رهندو آهي، جن علائقن يا شهرن ۾ مسجدن جي ضرورت هوندي آهي، مجلس خدام المساجد جا ذميدار اتي جي علائقي يا شهر يا ڪابينا جي مشاورت جي نگران جي ذريعي دارالافتاءِ اهل سنت کان شرعي رهنمائي وٺي جڳهه (Plot) حاصل ڪرڻ جي ڪوشش ۽ مالدار ماڻهن کان تعمير جي ترڪيب ڪندا آهن.

بيان جو خلاصو

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اڄ جي بيان ۾ اسان مسجد کي پاڪ ۽ صاف رکڻ ان جو آداب و احترام ڪرڻ بابت اسلاف ڪرام جا واقعات ٻڌا.

❖ اعليٰ حضرت، امام اهل سنت، مُجَدِّدِ دِينِ و مِلَّتِ، پروانه شمع رسالت، مولانا شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو مسجد جي نرالي ادب و احترام وارو ايمان افروز واقعو ٻڌوسين.

❖ مسجد جي صفائي تي مديني شريف جي عورت کي اهڙو انعام مليو جو سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان جي قبر تي تشریف کڻي ان جي جنازي نماز پڙهي.

❖ مسجد ۾ ڪثرت سان آمد و رفت رکڻ واري خوشنصيب جي باري ۾ حديث شريف ۾ ارشاد فرمايو ويو ته ان جي ايمان جي شاهدي ڏيو.

❖ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جي مختلف مدني ڪمن جي ذريعي به مسجدن کي آباد رکڻ جي ڪوشش ڪئي ويندي آهي.

❖ مسجد ۾ فُضُولِ ڳالهيون، کلڻ، ڪڏڻ، گوڙ شور ڪرڻ، بدبودار شيون کڻي اچڻ يا پاڻ جسم يا وات ۾ بدبو هڻڻ باوجود اچڻ، موبائل فون جي گهٽي يا ميوزڪل ٽيون وڄائڻ ۽ خريد و فروخت وغيره سڀئي ڪم منع ۽ مسجد جي آدين جي خلاف آهن .

❖ جيڪڏهن ماضي ۾ اسان به اهڙي ڀُل ڪري چڪا آهيو ته پنهنجي رب عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ شرمسار ٿي توبه ڪيون ۽ آئنده انهن برائين کان بچڻ جي ڪوشش به ڪيون، الله اسان کي عمل جي توفيق عطا فرمائ.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو. تاجدار رسالت، شهنشاهه نُبوّت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان جنّت نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنّت ۾ مون سان گڏ هوندو.

(مشكاة المصابيح، ج ۱ ص ۵۵ حديث ۱۷۵)

سينه تری سنّت کا مدینه بنے آقا
جنّت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

”خاموش رهو“ جي اٺ اڪرن جي نسبت سان ڳالهه ٻولھ ڪرڻ جا 8 مدني گل

- (1) فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جيڪو چُپ رهيون ان نجات حاصل ڪئي. (سُنَنُ التِّرْمِذِيِّ ج ۴ ص ۲۲۵ حديث ۲۵۰۹) (2) مسڪرائي ۽ خوش اخلاقيءَ سان ڳالهه ٻولھ ڪيو (3) مسلمانن جي دلجوئي جي نيٽ سان ننڍن سان شفقت وارو ۽ وڏن سان ادب وارو لهجو اختيار ڪيو (إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ) ثواب حاصل ڪرڻ سان گڏوگڏ پنهنجي وٽ توهان معزز رهندؤ، وڏي آواز سان ڳالهائڻ جيئن اڄڪلهه دوست پاڻ ۾ بي تڪلفي سان ڳالهائيندا آهن، اهو سنّت نه آهي (4) ڪٿي هڪ ڏينهن جو ٻار هجي سٺين سٺين نيتن سان ان سان به اوهان توهان سان گفتگو ڪرڻ جي عادت بڻايو، اوهان جا اخلاق به (إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ) عمدا ٿيندا ۽ ٻار به آڊ سڪندو (5) ڳالهه ٻولھ ڪرڻ وقت پردي جي جاءِ تي

هت لڳائڻ، آڱرين سان بدن تان مير لاهڻ، بين جي سامهون بار بار نڪ کي هت لڳائڻ، يا نڪ يا ڪن ۾ آڱر وجهڻ، ٿڪ اڇلائڻ سني ڳالهه ناهي ان سان بين کي ڪراهت محسوس ٿيندي آهي (6) جيستائين ٻيو ڳالهائي رهيو هجي ته اطمینان سان ٻڌو، ان جي ڳالهه ڪتي پنهنجي ڳالهه شروع ڪرڻ سنت ناهي (7) ڳالهه ٻولهه ڪندي بلڪ ڪنهن به حالت ۾ ٽهڪ نه ڏيو چو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڪڏهن به ٽهڪ نه ڏنو (8) گهڻو ڳالهائڻ ۽ هر هر ٽهڪ ڏيڻ سان رعب ختم ٿي ويندو آهي.

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جا شايع ٿيل ٻه ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 (304 صفحا) ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين اور آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهيو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

لوڻن ۽ رحمتين قافله ميں چلو
 ٻون گي حل مشڪلين قافله ميں چلو

سيڪهنه سنتين قافله ميں چلو
 ختم هون شامتين قافله ميں چلو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن ڀري

اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُروُد

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُروُد شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (1)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرتِ سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُروُد شريف پڙهي جيڪڏهن بينل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (2)

1...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرِ دَرَوَازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا

ويندا آهن. (3)

(4) چِه لڪ دُرُودِ شَرِيفِن جَو ثَوَابِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت احمد صاوي عليه رَحْمَةُ اللهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُود

شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چھ لڪ دُرُود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل

ٿيندو آهي. (4)

(5) قَرَبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي

۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام

رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو

هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي

دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي. (5)

...القول البديع، الباب الثاني، ص 277.

...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149.

...القول البديع، الباب الاول، ص 125.

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي : جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽⁶⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيِّدنا ابن عباس رضي الله تعالى عنهما کان روايت آهي ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽⁷⁾

(2) جن شب قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ۽ حليم و ڪريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرش عظيم جو پروردگار آهي)

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شب قدر

کي حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

⁶ ... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

⁷ ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305